

“Nikayab Siya ngadto sa
kahitas-an ug nanghatag og mga
gasa ngadto sa mga tawo.”

*Personal nga pagpamatuod ni Rev. William Branham
mahitungod sa pag-abot sa gasa*

Rev. William Marrion Branham

“Nikayab Siya ngadto sa kahitas-an ug nanghatag og mga gasa ngadto sa mga tawo.”

Ang mahitungod sa pag-abot niining gasa sa pagpang-ayo, mahiasoy ko lang kaninyo ang maong kasinatian ingon nga miabot kini kanako. Kini mao’y akong tinuuray ug matitud-anon nga pagtoo nga ang mga gasa gikatudlo nang daan sa Dios. Daghan ang wala nagatoo sa maong pagbuot nang daan, apan gipamatud-an na kini sa mga kasulatan nga daghang mga panghitabo sa Biblia ang gitakda nang daan sa Dios. Pananglitan, ang pagkatawo ni Cristo gitakda nang daan gikan pa sa Tanaman sa Eden. Ug mga 712 ka tuig sa wala pa ang pag-abot ni Juan Bautista, nakita na ni Isaias ug nagsulti na mahitungod kaniya ingon nga mao ang tingog sa usa nga nagasinggit sa kamingawan. Nag-ingon si propeta Jeremias nga sa wala pa siya buhata sa tagoangkan sa iyang inahan, naila na siya sa Dios ug gikatudlo na nga usa ka propeta sa mga nasud. Nagatoo ako nga ang maong pagbuot nang daan ang may kalambigitan niining maong gasa tungod sa niining hinungdan usab: Wala gyud ko’y relihiyosong kaagi. Dili pareho ang relihiyon sa akong mga ginikanan ug tungod niana, wala gyud ko nakaadto sa simbahan.

Ang unang higayon nga nagkaaduna ko’y kasayuran kung unsay mahitabo sa umalabot, mga pito na ka tuig ang panuigon ko niadto, nga bag-ohay pa lang nakaeskwela didto sa probinsiyang bahin nga pipila ka milya sa amihanan sa Jeffersonville, Indiana, kon diin usa ka personal nga drayber ang akong amahan sa usa ka adunahan nga pamilya. Sa una ko pa gihigugma ang pagpamingwit ug pagpangayam. . . bisan sa pagkakabig ko na wala kini nawala kanako. . . ug sa hapon na kaayo niadtong bulan sa Septyembre nanggilugsong ang

uban nga mga batang lalaki didto sa lim-aw nga puno sa isda aron mamingwit, samtang kinahanglan ko pang magsag-ob og tubig alang sa akong amahan. Masulob-on ako sa pagsulti kaninyo kung alang sa unsa ang maong tubig. Hilabihan ka palainom ang akong amahan, ug niadtong higayona nagahimo sila og whiskey, mao nga gikinahanglan kong magsag-ob og tubig nga dalhon ngadto sa gam-anan sa ilimnon, nga pagapaandaron na niadtong gabhiona. Sa paglugsong didto sa dalan, akong gibutang ang akong gamay'ng mga timba sa syrup ug milingkod ilalum sa usa ka kahoy aron mopahulay sa makadali, nga nagahilak tungod kay dili na ako makapamingwit kauban ang uban nga mga bata. Samtang nga naglingkod ako abay sa kahoy, adunay butang nga nahitabo nga dili ko gayud malimtan. Mora og, adunay tunog sa nagahaguros nga hangin nga nagahuyop sa mga dahon, apan, paghangad ko, wala ko'y nakitang mga dahon nga nangauyog ni timailhan man nga gihangin. Padayon akong naglingkod, nahingangha ug natingala kung asa kaha gikan ang maong tunog, sa pagkadungog ko niini pag-usab, busa gikuha ko na ang akong mga timba ug mitindog dalidali nga gisubay na ang dalan. Niining higayona mibalik na usab kini, nga mas lanog pa kay sa una, ug sa paglingi ko aron tan-awon kon unsay nahitabo, akong namatikdan nga didto sa tunga-tunga nga dapit paitaas sa kahoy daw sa adunay usa ka alimpulos, nga gikan niini may madungog nga tingog nga nagasulti niining mga pulong: "Ayaw gayud pagpanigarilyo, pag-inum, o hugawan man ang imong lawas sa bisan unsa mang paagi, kay adunay usa ka buluhaton nga imong pagabuhaton sa pagdaku nimo." Hilabihan ang akong pagkahadlok nga wala na ako kahibalo kung unsay akong buhaton. Nagasinggit ug nagadagan padulong sa balay, nalup-og ako ngadto sa mga bukton sa akong inahan, nga abi niya napaakan ako sa usa ka halas. Giingnan ko siya nga nahadlok lang ako, mao nga gipahigda niya ako sa higdaanan ug motawag na niadto sa usa ka doktor, naghunahuna nga ginerbiyos ako tungod sa

pagkakurat. Karon, mga higala, nasayod ako nga daghang mga tawo ang motamay niining estorya, apan wala ako’y tulubagon sa kung unsa may ingnon sa uban. . . .Ang tulubagon ko mao lang ang sa akong kasinatian. Dili na kinahanglan nga ingnon pa, wala na gayud ako miagi pa niadto nga kahoy. Motipas ako ngadto sa pikas bahin sa maong tanaman aron likayan kini, kay nahunahuna ko nga adunay tawo sa ibabaw niadtong kahoy. Ug nagatoo ako sa gihapon nga adunay tawo sa maong kahoy. Manulonda kadto sa Dios, ug sa ulahing mga tuig, naatubang ko siya nawong sa nawong ug nakigsulti Kaniya.

Pipila ka semana human niadto, nagadula ako niadto og dyulin kauban sa akong igsoong lalaki, sa dihang miabot kanako ang usa ka talagsaong pagbati. Napalingkod ako abay sa usa ka kahoy, ug, daw sa anaa sa usa ka damgo, nakita ko ang usa ka dakung tulay nga gitukod ug nga patabok sa suba, ug nakita nga ang pipila ka mga tawo nangahulog ngadto sa maong suba ug nangalumos. Pagkamatngon ko, midagan ako ug gisultihan ko ang akong inahan, ug usab iya akong nahukman nga usa lang ako ka nerbiyoso nga bata. Baynteddos ka tuig human niadtong panahona, gitukod ang tulay sa Lungsod patabok sa Ohio River, ug mao mismong ihap sa mga trabahante ang nangalumos, nga nangahulog sa maong tulay. Nakita n’yo, kining mga butanga wala miabot pinaagi sa pag-ampo o sa tinguha man, kundili gikabut-an nang daan sa diosnong kabubut-on sa Dios.

Ang sunod nga panghitabo nga pareho niini nahitabo mga usa niana ka adlaw samtang miadto ako sa suba kauban ang akong amahan ug ang usa pa ka tawo. Ila akong gitanyagan og usa ka tagay sa whiskey, ug tungod sa gusto kong mahimutan sa maong tawo aron tugotan niya ako sa paggamit sa iyang baroto, sugdan ko na unta imnon ang maong ilimnun. Apan ingon sa katinuod nga nagasulti ako karon, nadungog ko kadto nga tingog nga daw sama sa ginahuyop ang mga dahon. Pagtan-aw ko sa palibot, ug wala ma’y makita nga mga dahon o timailhan man sa hangin, gatungabon ko na

unta ang botelya pag-usab, sa dihang nadungog ko ang mao gihapon nga tingog, nga mas kusog lang. Miabot kanako ang kahadlok sama sa una; gibutang ko ang botelya ug midagan palayo, samtang gitawag ako nga bayot sa akong amahan. Oh, daw sa unsa kana kasakit! Wala magdugay, gitawag na ako nga usa ka bayot sa batan-on kong amiga sa dihang giingnan ko siya nga dili ako gapanigarilyo. Sa kasuko ko sa iyang pagpangbiaybiay, gikuha ko ang sigarilyo ug isigarilyo na gayud unta; sa dihang gipugngan ako niadtong nasinati ko na nga tingog, nga maoy hinungdan nga akong gilabay ang sigarilyo ug mibiya sa esena nga nagahilak tungod kay dili ako mamahimong sama sa ubang batan-on, samtang nga ang mga pagbiay-biay sa kadaghanan naglanog sa akong mga dalunggan. Kini ang pipila lang sa daghang kaparehong mga butang nga nangahitabo sa akong kinabuhi. Aduna na sa kanunay kanang talagsaong pagbati, sama nga adunay usa nga nagatindog duol kanako, nagapaninguha sa pagsulti sa kung unsa nga butang nganhi kanako, ug ilabina sa dihang nag-inusara ako. Daw sa wala'y nakasabot man lang kanako. Ginalikayan ako sa mga batan-ong lalaki nga mga amigo ko na unta tungod kay dili man ako manigarilyo o moinum, ug ang tanang batan-ong mga babaye nagapangadto sa mga sayawan, nga dili man ako makaapil, busa sa tibuok kong kinabuhi daw sa usa gayud ako ka itum nga carnero, sa pagkasayod nga wala'y ni usa ang nakasabot kanako, ug dili ko gani masabtan ang kaugalingon ko mismo. Apan wala ako kahibalo niadtong panahona kung unsa ka dakung umalabot ang nagahulat maingon sa nahibaloan ko na karon.

Ang sunod nga importanteng hitabo nga akong mahinumduman nga nahitabo sa dihang hapit na ako magedad og dise-nuebe. Nagalakaw-lakaw ako niadtong gabhiona sa karnabal kauban ang laing uban nga mga batan-ong lalaki, sa dihang may tingog nga nagtawag, “Hoy, ikaw! Duol ngari!” Paglingi ko, nakita ko ang usa ka batan-on pa nga babayeng naglingkod ilalum sa usa ka tolda, usa ka astrologo. Gisenyasan

niya ako nga moduol kuno ako kaniya, ug, sa paghunahuna ko nga may butang siyang ipahimo kanako, napugos ako. Ingon niya, “Hoy, kabalo ka ba nga natawo ka ilalum sa usa ka ilhanan ug nga adunay bitoon nga nagasunod kanimo? Natawo ka nga dala ang usa ka gasa.” Siyempre, gisungog-sungog na ako sa mga kauban ko bahin sa akong ‘pagkaaduna og gasa’, busa gipaundang ko kini pinaagi sa pipila ka mga pag-ingon ngadto sa maong babaye, nga nagsulti kanako nga bisan wala ko daw siya nagustohan sa pagsulti niana kanako, masabtan ko daw sa umalabot kung unsay iyang ipasabot. Gipanguhaan kong ipadaplin kining mga butanga sa akong hunahuna, nangempleyo sa nagkalain-laing mga trabaho, nga walay pagkatagbaw, nagsige balhin gikan sa usa ka lugar ngadto sa usa pa, nga dala-dala ang pag-antus sa kamatayon sa akong asawa ug anak, ug daghan pang ubang kagul-anan nga halos labaw pa kaysa maantus sa kasingkasing sa tawo. Gipangita ko ang kadaitan ug katagbawan sa tanang butang nga mahunahuna, apan daw sa adunay usa ka luna nga mga napulo ka pulgada diha dapit sa ikalima nga gusok sa lawas sa tawo nga dili gayud mapuno hangtud nga si Cristo na ang mosulod. Ug gawas pa sa akong mga kasub-anan, aduna pa sa kanunay kanang pagbati nga may sa kung unsa nga nagasunod-sunod kanako, nga maoy nagpasamot pa sa akong kalisdanan. Sa ulahi, gidala ako sa akong hilig sa kinaiyahan ngadto sa usa ka trabaho ingon nga tigbantay sa pagpangayam para sa estado sa Indiana, nga maoy nagdala kanako ngadto sa nagkalainlaing bahin sa maong estado.

Usa niana ka adlaw nagatindog ako niadto sa usa ka nagh uut na nga bus nga paadto sa Henryville, Indiana, ug, nabati ko nga adunay nagatan-aw kanako, milingi ako ngadto sa usa ka pares sa maabohon nga mga mata, nga gipanag-iya sa usa ka maanyag kaayong babaye. Nag-ingon siya kanako, “Masulob-on ka, dili ba?”

“Dili mam,” ang tubag ko ug padayon nga nagalantaw diha sa bintana, naghunahuna nga nadani lang siya sa uniporme ug gusto lang makig-estorya.

Nagsulti siya pag-usab, “Mas maayo tingali nga ipaila ko ang akong kaugalingon. Usa ako ka astrologo.”

“Bueno,” sa hunahuna ko, “maayo pud siguro nga paminawon ko kung unsa may iyang isulti.”

“Wala mo gayud kini nagustohan, dili ba?”

“Oo mam, mao gyud.”

“Abi mo nga gusto kong sultihan ta ka bahin sa relihiyon, dili ba?”

“Wala ako kahibalo.”

“Relihiyoso ka, dili ba?”

“Dili mam.”

“Tingali aduna ko’y masulti bahin sa imong kaugalingon. Taga-kasadpan ka dili ba?” iya akong gipangutana.

“Dili mam.”

“Kung ingon-ana gusto mong moadto sa kasadpan.”

“Oh bueno, lahi kana. Sa una ko pa gustong moadto sa kasadpan,” ang akong gitubag, nagahunahuna nga akong ipapadayon siya pagpasulti ug ikompara kini sa kung unsay giingon sa usa pa ka astrologo.

“Ang hinungdan niana mao ang pagkatawo kanimo,” ang padayon niya.

“Unsa may imong nahibaloan bahin sa pagkatawo kanako?” Nangutana ako nga masusihon.

“Dong, kung isulti ko kanimo ang maong takna mismo nga natawo ka, toohan mo ba ako?”

“Bueno, medyo usa ako ka pundamentalista, ug kung aduna ma’y moingon kanako sa kamatuoran, kinahanglan kong toohan kini,” ang akong gitubag. Ug ginatoohan ko sa gihapon kana—kung matuod kini, matuod gyud kini.

Bueno, ayaw na ako pangutan-a kung giunsa niya paghimo kadto, apan gisulti niya kanako ang mismong minuto

nga ako natawo. Adunay usa ka batan-ong marinero nga nagatindog sa likod ko, ug gipangutana ko ang maong babaye kung masulti ba niya ngadto kaniya kung kanus-a siya natawo. Miingon siya nga dili niya mahimo, ug, nga dili masabtan kini, gipangutana ko siya kon ngano nga masultihan niya ako ug dili siya makasulti ngadto kaniya. Miingon siya nga tungod kay aduna ma'y usa ka timailhan nga nagasunod kanako . . . ug nangluya ang akong kasingkasing, kay napabalik niini ang usa ka bag-o pa nga panumduman mahitungod sa kung unsa ang giingon na sa uban pa. Iya akong gipangutana kung aduna na ba'y astrologo nga nagsulti na kanako sa una, ug gisultihan ko siya nga wala pa, namakak ngadto sa maong babaye.

“Aduna ka ba'y bisan unsa nga nahibaloan bahin kang Jesus Cristo?” ang iyang pangutana.

“Nahibalo ako nga siya man ang anak sa Dios,” ang mao lang nga mahimo kong isulti.

“Aduna ka ba'y nahibaloan nga bisan unsa bahin sa pagkapanganak Kaniya? . . . Unsa man ang miabot nga unang misimba Kaniya?”

“Tulo ka maalamong mga lalaki, kung mahinumduman ko pa sa husto.”

“Unsa ma'y ilang ginasundan?” ang padayon niya.

“Usa ka bitoon, ang pagtoo ko.”

“Husto kana. Kung ingon-ana mga astrologo gayud sila, kay nagabantay sila sa mga bitoon,” ang pagkumpirma niya. “Dong, misulti na ako ngadto sa mga tawo sa White House. Ako na daan gipasidan-an si Pangulong Harding bahin sa iyang talagsaong kamatayon, ug aduna ako'y isulti kanimo bahin sa kung unsang butang. Natawo ka ilalum sa usa ka bitoon aron nga mamahimong usa ka tawo nga may gasa. Wala ba'y bisan kinsang ministro nga nakasulti na niana kanimo?”

“Wala ko'y bisan unsang kalambigitan sa mga ministro,” ang akong gitubag.

“Kung ingon-ana paminaw kanako: Sa dihang natawo si Jesus Cristo, adunay tulo ka maalamong mga lalaki gikan sa Sidlakan nga gisundan ang nailhan nang kasagaran nga usa ka bitoon; apan sa tinuod aduna ma’y tulo ka mga bitoon nga nagtagbo didto sa Bethlehem, ug pagtagbo nila, nahimong usa ka bitoon nga nagpaibabaw kang Cristo. Niadtong panahona, gipadala sa Dios ang pinakadakung Gasa nga Iya gayud nahatag ngadto sa kalibutan, ang Iyang bugtong nga Anak. Sa pagbiya sa maong maalamong mga lalaki, nagkabalug na ang kadtong tulo ka mga bitoon ug wala na gayud nagkatagbo pa sukad. Ginapahayag kanunay sa Dios ang Iyang mga buhat diha sa kalangitan sa wala pa Niya ginapahayag ang mga niini sa yuta, ug ginabantayan niining maalamong mga lalaki ang propesiya ni propetang Balaam nga usa ka bitoon ang mogawas gikan kang Jacob,” ang pagpadayon niya, nga ginakutlo ang daghang mga kasulatan nga dili nako sinati, apan naminaw ako og maayo samtang nagpadayon siya. “Karon kini nga mga bitoon wala na gayud nagkatagbo pa pag-usab, apan sa matag pipila ka mga tuig nagakasugata ang agianan sa ilang mga paglibot, ug sa dihang nagakahitabo kini nagkahulogan kini nga sa pagpasidungog ngadto sa pagkatawo ni Jesus, adunay usa na usab ka gasa nga gipadala ngadto sa yuta. Ug sa dihang natawo ka, nagkasugata kini nga mga bitoon. May usa ka bitoon nga nagasunod kanimo sa pagsakay mo sa bus sa Jeffersonville; nakita ko ang maong bitoon sa ibabaw nimo, ug dili ko masabtan kon ngano nga walay uban nga nagsulti kanimo bahin niini adisir karon.”

Basin adunay masayup sa pagsabot, igapakita ko taudtaod nga ang paggamit sa astrolohiya wala sa kasulatan ug dili gayud angay alang sa usa ka Cristohanon nga duladulaan (Isaias 47:13-14) ug ang sugilanon niining astrologo bahin sa bitoon ni Cristo iyahang pagsaysay, ug dili makita sa mga kasulatan. Apan anaa sa kasulatan nga si Satanas man gani

nagapanghimatuod sa gasa nga iya sa Dios, ug mao kana ang hinungdan ko sa pagsaysay niining mga paghisgot.

Niadtung tungora, mahunahuna n'yo kon unsa ang gibati ko niadto. Pag-abot na didto sa akong gipadulngan, gipasalamatan ko ang maong babaye ug mikanaug na sa bus, apan dili ko mapahawa ang talagsaong gibati ko nga padayon naglukop kanako, nga maoy nagapanerbiyos kanako ug makulbaan, makalooloy pag-anaa sa taliwala sa mga tawo, nga mahadlok man kung nag-inusara, nagakahadlok pagmohaguros ang hangin. "Unsa ma'y ipasabot niining tanan?" Pabalik-balik kong gipangutana ang akong kaugalingon. Wala magdugay human niadto nakabig ako ug gitugyan na ang kinabuhi ko ngadto kang Cristo. (May sinulat na ako nga usa ka hamubong pagsaysay sa akong kinabuhi diha sa usa ka gamay'ng basahon nga gihinganla'g "Si Jesus Cristo ang Mao Sa Gihapon Kagahapon, Karon ug Hangtud sa Kahangturan.") Human sa akong pagkakabig, nga nahitabo didto sa usa ka gamay nga silonganan sa likod sa among balay, nagpasakup ako sa usa ka sanga sa iglesiang Baptist ug nahimong usa ka lokal nga elder, nga giordenahan ni Dr. Roy Davis sa Jeffersonville. Human sa usa ka malampusong rebaybal sa tolda didto, nagtukod sila og usa ka tabernakulo alang kanako, nga napahimutang sa gihapon didto sa 8th ug 10th Street, nga naila nga Branham Tabernacle, ug sulod sa pipila ka mga tuig medyo nagmalampuson ako ingon nga usa ka ministro, nga nakabautismo og pipila ka linibo nga mga tawo ug nagsud-ong sa daghang mga kinabig alang sa kahimayaan sa Dios nga makagagahum sa tanan. Bisan niadto pa nagmalampuson ako sa pagpang-ampo alang sa mga masakiton, bisan nga wala pa ako nasayod niadto kung alang sa unsa ba kadto tanan, ug sa makadaghang higayon mangabot kanako ang mga panan-awon ug makahibulongang mga butang, nga pipila sa mga tawo palibot sa Jeffersonville ang makapamatuod niini. Ang usa nga mahimo kong isulti

usa ka higayon niadto: atua ako sa Ohio River didto sa usa ka lugar, nga nagapangbautismo sa daghang inihap nga mga kinabig na, taliwala sa usa ka dakung panon sa mga tawo nga nanagkatigum didto sa kadaplina aron makita ang maong panerbisyo. Usa kadto ka mainit nga hapon, ug samtang nga mora og tumbaga ang kawanangan didto, miabot ang usa ka dakung masidlak nga bitoon ug nagpaibabaw didto kon diin ako nagatindog. Daghan kaninyo ang makahinumdom nga nabasa kana sa mga mantalaan. Nagpakita na Kini sa makadaghang higayon sukad niadto. Usa ka panahon niadto atua ako sa usa ka dakung siyudad alang sa tulo ka gabii nga panerbisyo, taliwala sa daghang ginatus nga mga tawo. Ang una kong naiampo mao ang usa ka gamay nga bata, nga nabaliko tungod sa polio ang tiil niini, nga maoy hinungdan nga kinahanglan siya nga magkinto sa iyang paglakaw. Sa naandan na sa among mga panagtigum, naglingkod ang mga mananambong nga nakaduko na ang mga ulo diha sa pagtahod og samtang nga anaa sa akong mga bukton ang batang lalaki ug nagaampo alang kaniya, sa dihang daw sa may kasanag nga kahayag ang gitutok kanako. Natingala ako didto sa kawalay-pagtahod sa maong tiggunit sa pagtutok sa spotlight ngadto kanako, ug sa pagbuka ko sa akong mga mata nga natingala, didto nagtindog sa atubangan ko ang maong bitoon sa kabuntagon! Nabuhian ko ang maong gamay'ng bata o nga milukso man siya gikan sa akong mga bukton. . . Wala na ko nasayod kung unsay nahitabo, kay daw sa naparalisado na ang matag ugat sa akong lawas. Pagtunub niya sa salog nahimo nang normal ang iyang mga tiil, ug sa pinakaunang higayon sa iyang kinabuhi nakalakaw na siya pakanaug sa entablado. Nanggihugyaw ang mga mananambong; nakuyapan ang iyang inahan; ang usa ka batang babayeng Nazarene, amiga sa maong bata, nga nagatugtog niadto sa piano, "The Great Physician," ug sa pagkakita niya sa maong milagro nga nabuhat sa atong mahal nga Ginoong Jesus, milukso ug midagan sa mga kinse ka piye gikan sa piano, nga nakabayaw

ang iyang mga kamot, nagahilak ug nagasinggit...ug nasayod ako nga daw sa dili matooan kini, apan ginatus ang makapamatuod niini...nga wala gayud misipyat ni usa ka nota ang maong piano, kondili mipadayon sa husto nga pagtugtog niadtong kantaha. Daghang dagkung mga butang ang nangahitabo. Kapin sa pito ka gatus ka mga tawo ang nagtugyan sa ilang mga kasingkasing ngadto kang Cristo niadtong gabhiona. Daghan kaninyo nga mga tawo ang atua niadto nga mobasa niini...Ang Dios magapanalangin kaninyo. Nagapaninguha ako sa gihapon pagbuhat sa tanan nga mahimo ko alang kang Cristo.

Karon sa paagi sa pagpasabot bahin sa pangutana nga kanunay ginapangutana. Daghang mga ministro ang nagpangutana kanako, "Igsoong Branham, unsa may imong hunahuna bahin sa astrolohiya? Ginapamuhat mo ba kini pinaagi sa gahum sa astrolohiya, ug kon dili man, nganong imo man ginapasidunggan kadtong mga astrologo sa publiko sa pagpanagna niining butanga?" Kini lang ang masulti ko: sulitih ko og usa ka lugar sa kalibutan kon diin ang gahum sa astrolohiya ang nagaayo sa masakiton. Sa tanan nga mga nagatutok sa mga bitoon, mga manghihimalad, mga espiritista, ug uban pa nga naila sa kalibutan, sultih ako kung may usa nga nakapabuka sa mata sa mga buta, nakapadungog sa mga bungol o nakapasulti sa amang. Adunay usa lang ka paagi... pinaagi sa Ngalan ni Jesus Cristo ug sa Iyang giula nga dugo sa Kalbaryo. Apan kung unsa ang katingalahan kaayo kanako, (sa mga nangaging panahon sama sa pagkakaran,) mao ang mga kamatuoran sama sa mosunod: sa dihang naghigda ang maong Gasa didto sa pasungan, atua ang mga sacerdote sa templo naglantugiy kung aduna ba'y pagkabanhaw sa mga patay o wala, ug sa mao rang panahon, usa ka grupo sa maalamon nga mga lalaki miabot gikan pa sa halayo ug nailhan ang Gasa sa Dios ngadto kalibutan. Sa tinuod, maingon ko nga ang astrolohiya gahum nga iyaha sa pikas, apan ang yawa gani kinahanglan nga magpamatuod sa gasa sa

Dios. Pasagdi nga kinsa man kadtong maalamong mga lalaki o unsa man sila. . .nagpamatuod *gayud* sila sa maong gasa sa Dios ug miabot aron simbahon Siya sa dili pa mahimo sa mga sacerdote sa templo. Sa dihang didto usab si Pablo ug si Silas sa Filipos, ug gitawag sila nga mga mangingilad sa mga sacerdote ug mga ministro sa siyudad ug ginapa-priso sila, usa ka diyutay'ng manghihimalad ang misinggit ngadto sa mga tawo nga kadtong maong mga lalaki gipadala sa Dios aron ipakita kanila ang dalan sa kaluwasan, dili ba katingad-an nga kining babayeng ulipon, nga gipuy-an sa dautan nga espiritu, naila ang gahum sa Dios diha kang Pablo ug Silas, sa dihang wala gani sila dawata sa mga opisyaes. Dili ba katingad-an kadto, diha sa usa pa ka panghitabo, sa pag-ingon sa kadaghanan nga si Jesus si Beelzebu, misinggit ang mga yawa diha sa usa ka tawo ug nag-ingon nga nakaila sila kung kinsa Siya. . .ang yawa nga nagapamahayag ngadto sa Iyang pagkadios, ug ang mga Fariseo usab nagasulti nga yawa kana Siya. Ug mao usab sa karon, nga daghan ang nagaduhaduha ug silasila mismo naglantugiyay bahin sa ilang mga doktrina ug mga teorya, ug pugngan ang mga tawo pag-adto sa mga panagtigum sa pagpang-ayo, samtang nagapamuhat ibabaw sa yuta ang maong diosnon nga gasa sa Dios ug daghan kanila ang misipiyat niini. Oh, mga ministro! Nagasalig ako sa Dios nga mahigmata na kamo. Dili tungod nga nahimo akong tigdala niini nga gasa; wala ko'y kalambigitan sa pag-abot niini. . .Gipadala kini sa Dios. Sa didto pa ang mga anak sa Israel sa Egipto nga nagtuaw alang sa usa ka manluluwas, gisugo sa Dios ang Iyang manulonda ngadto kang Moises. Walay kalambigitan si Moises niadto. . .ang manulonda sa Dios kadto ang maoy naghimo sa maong buhat, ang nagbuhat sa maong mga milagro. Usa lang ka tigpamaba si Moises alang sa manulonda sa Dios; ug ingon niana lang gyud ako karon. . . usa lang ka tigpamaba sa manulonda.

Kinahanglan kong isulti kaninyo ang bahin sa maong manulonda ug ang pag-abot sa maong Gasa. Dili ko gayud

makalimtan ang panahon niadto, Mayo 7, 1946...usa ka maayo kaayong panahon sa tuig didto sa Indiana, kon diin ako nagatrabaho niadto ingon nga usa ka tigbantay sa pagpangayam. Mipauli ako niadto sa balay aron maniudto, ug naglakaw-lakaw palibot sa balay samtang ginapuwat ko ang akong pusil, sa dihang miduol ang suod kong higala ug naghangyo kanako nga ubanan siya pag-adto sa Madison niadtong hapon. Giingnan ko siya nga imposible kuni tungod kay kinahanglan ko pang magpatrolya, ug samtang nga nagalakaw-lakaw ako niadto palibot sa balay ilalum sa kahoy nga maple, daw sa nangabali ang tibuok itaas sa maong kahoy. Daw sa may mikanaug niadtong kahoy sama sa usa ka dakung hangin nga nagahaguro...nakurat gyud ako...nangdagan sila paingon kanako...miduol ang akong asawa gikan sa balay, nga nahadlok, ug gipangutana ako kung unsay problema. Sa paninguha nga mapakalma ang akong kaugalingon, naglingkod ako ug gisuginlan ko siya nga human na niining kapin kon kulang baynte na ka tuig nga ginabalik-balikan ako niining talagsaong pagbati, miabot na ang panahon nga kinahanglan ko nang hibaloon kung mahitungod ba sa unsa kining tanan, o dili na gayud ako mobalik pa. Miabot na gayud ang panahon. Nanamilit na ako kaniya ug sa akong anak, ug giingnan ko na siya daan nga kung dili na ako makabalik sulod sa pila ka adlaw, dili na niya ako pangitaon pa. Ug ania na, pinangga nga magbabasa, ang maong bahin niining kahibulongang kasinatian nga may kalambigitan sa inyong pagkaayo, busa basaha nga mainampoon ug maampingon. Niadtong hapon miadto ako sa usa ka sekreto nga lugar aron sa pag-ampo ug sa pagbasa sa akong Biblia. Nagkahalawum ako sa pag-ampo; daw sa mobulag na kanako ang tibuok kong kalag niadto. Nagtuaw ako sa atubangan sa Ginoo...Giyukbo ko ang akong nawong ngadto sa yuta. Mihangad ako ngadto sa Dios ug mituaw, "Kung Imo akong pasayloon sa mga nahimo ko, paninguhaon kong ayohon pa...Pasayloa ko nga mapinasagdanon ako niining mga katugan sa pagbuhat sa

maong buluhaton nga gusto Mong ipabuhat kanako . . . mahimo Ka bang mosulti kanako sa kung unsa mang paagi, Dios? Kung dili Mo ako tabangan, dili na ako makapadayon pa.” Dayon niadtong gabhiona, mga oras sa alas onse, mihunong na ako sa pag-ampo ug nga patindog na sa dihang nahimatikdan ko ang usa ka kahayag nga nagakipatkipat didto sa lawak. Sa paghunahuna nga may tawong nagapaduol nga may dala nga flashlight, gitan-aw ko sa bintana, apan wala ma’y tawo, ug sa paglingi ko, ang kahayag mikuyanap na didto sa salog, nga mikaylap pa’g samut. Karon nasayod ako nga daw sa talagsaon kini alang kaninyo, maingon nga mao usab kini kanako, apan hinumdumi, ang imong pagkaayo nakadepende kung toohan mo ba kini o dili, ingon nga makita mo kini sa dili madugay. Maingon nga mikuyanap na ang kahayag, siyempre gikulbaan ako ug patindog na sa lingkuranan, apan sa paghangad ko, didto napahimutang ang kadtong bitoon. Apan, wala kadto og lima ka kanto nga sama sa usa ka bitoon, kundili daw sa mas usa kini ka bola sa kalayo o kahayag, nga nagaiwag paubos didto sa salog. Pagkahuman dayon may nadungog akong usa ka Tawo nga nagalakaw diha sa salog, nga nagpakurat na usab kanako, maingon nga wala ko’y nahibaloang usa nga moadto didto gawas kanako mismo. Karon, gikan sa maong kahayag, nakita ko ang mga tiil sa usa ka lalaki nga nagapadulong kanako, nga ingon ka natural sama sa nagalakaw ka nga paingon kanako. Usa Siya ka lalaki kon tan-awon nga, kon sa gibug-aton sa tawo, mobug-at og duha ka gatus ka libra, nga nagsul-ob og puti nga sapot, nga may mahamis nga nawong, wala’y mga balbas, apan itum ang buhok hangtud ngadto sa Iyang mga abaga, medyo itumon ang panit, nga may maaghop kaayo nga panagway, ug nagapaduol, nagtagbo ang among mga mata, ug sa pagkakita kung unsa ako ka bug-os nga nahadlok, nagsugod Siya pagsulti. “Ayaw kahadlok. Gisugo ako gikan pa sa Presensiya sa Dios nga Makagagahum sa Tanan aron sultihan ka nga ang talagsaon mong kinabuhi ug ang imong dili masabtan nga mga panggawi

nagpaila na nga gisugo ka sa Dios aron dad-on ang usa ka gasa sa pagpang-ayo ngadto sa mga tawo sa kalibutan. KUNG IKAW MAGMATINUD-ANON, UG MAHIMO NGA ANG MGA TAWO MOTOO KANIMO, WALA'Y MAKABABAG SA IMONG MGA PAG-AMPO, BISAN PA ANG KANSER.” Dili mapahayag sa mga pulong kung unsa ang akong gibati. Gisultihan Niya ako sa daghang mga butang nga wala na ako’y luna dinhi nga masulatan pa. Giingnan Niya ako kung unsaon nga mamahimo kong maila ang mga balatian pinaagi sa mga pagkurog sa akong kamot. Mibiya Siya, apan daghang mga higayon nga nakita ko Siya human niadto. Nagpakita Siya kanako, tingali sa makausa o makaduha sulod sa unom ka bulan ug nagpakigsulti kanako. Nagpakita na Siya sa pipila ka higayon nga dayag diha sa presensiya sa uban. Wala ako nakaila kung kinsa Siya, ang nahibaloan ko lang nga Siya ang mensahero sa Dios kanako.

Nga dili na kinahanglang ingnon pa, nagsugod ako sa pagpang-ampo alang sa mga tawong masakiton. Wala ko ginaangkon ang puwesto sa usa ka doktor. . . .Ang tan-aw ko nga gibutang sa Dios ang mga doktor dinhi aron tabangan ang kinaiyahan, apan tawo lang sila. . . .Gamhanan sa tanan ang Dios. Ang dagkung mga butang nga nangahitabo sulod niining baynte-uno ka bulan dili na gayud maihap nga mahimong isulat pa, apan gipanghimatud-an na sa Dios ang pulong sa maong manulonda matag higayon. Mga bungol, amang, buta, tanan na nga matang sa mga balatian ang nangaayo, ug linibo na nga mga pagpamatuod ang nasulat hangtud karon. Wala ko’y bisan unsa man nga gahum sa pagbuhat niini. . . .Ako’y tawo nga wala’y mahimo gawas nga mabati ko na ang Iyang Presensiya. Daghan sa mga tawo nga nakatambong niining mga panagtigum ang nasayod nga ang ilang mga balatian ug mga sala gipangsulti ngadto kanila didto mismo sa entablado. Pinangga nga magbabasa, palihog nga ayaw sayupa pagsabot ang akong makalulooy, walay nakat-onan nga pamaagi sa pagpaningkamot pagpasabot sa tanan niini nganha

kaninyo. Ginasulti ko kini aron nga mahimong magkaaduna kamo og usa ka mas klaro nga pagsabot kung unsaon nga makapahimulos sa gasa sa Dios. Giingnan Niya ako nga magmatinud-anon ug himoon nga motoo ang mga tawo, ug mao kana kung unsa ang ginapaninguhaan kong buhaton. Hinumdumi, dili gayud nato ginaduhaduhaan ang kasarang sa Dios; nasayod kita nga mahimo Niya ang tanang butang, apan ang problema mao ang pagpatoo sa usa ka tawo ngadto sa usa pa. Aduna kanunay ang Dios og usa ka butang o usa ka tawo nga pagalihokan, ug usa lang ako ka instrumento nga gigamit Niya. Wala'y mortal ang makahimo sa pag-angkon og dungog sa pagbuhat og usa ka milagro, ug usa lang ako ka mortal. Wala ko kahibalo kung unsa pa ka dugay nga tugotan ako sa Dios sa pagbuhat niini, apan pinaagi sa Iyang grasya, akong tinguha ang pag-alagad Kaniya sa pinakamaayong pamaagi nga nasayran ko kon unsaon sa pag-alagad ang iyang mga katawhan samtang nga gitugotan Niya akong mabuhi.

Sa pagtapos, kaninyo nga nagapangita og pagka-ayo sa niining mga panagtigum. Tugoti akong ibilin kining duha ka kalagdaan nga kinahanglan ninyong sundon, aron inyong madawat ang kanang inyong ginapaabot sa Dios.

1. Kinahanglan nga inyong toohan kining gisulat na nga akong gisulti kaninyo, ug nga kining Gasa sa Pagpang-ayo, nga gihatag ni Ginoong Jesus Cristo, maoy usa ka paagi nga gitagana sa Dios alang sa inyong pagka-ayo.
2. Isaad nga magkinabuhi alang sa Dios uban sa tibuok ninyong kasingkasing og sa nahibilin pa ninyong kinabuhi.

CEBUANO

©2011 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org

Pahibalo Bahin Sa Katungod Sa Pagmantala

Ang tanang katungod sa pagmantala iyaha lamang sa tag-iya. Kining basahona mahimong i-print sa printer sa balay alang sa personal nga gamit o sa pagpang-apod-apod, nga walay-bayad, ingon nga usa ka instrumento sa pagpakaylap sa Ebanghelyo ni Jesus Cristo. Kining basahona dili mahimong ibaligya, kopyahon nga pang-dinaghan, i-post sa website, i-store sa usa ka retrieval system, ihubad sa ubang pinulongan, o gamiton sa pagpangayo og mga amot nga walay ginapagawas nga kasulatan nga pagpahanugot gikan sa Voice Of God Recordings®.

Alang sa dugang nga mga kasayuran o alang sa uban pa nga ginapang-apod-apod nga mga materyales, mahimong kontakon ang:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org